

PROGRAM WYCIECZKI
KOLOROWE JEZIORKA - KARPNIKI - BUKOWIEC - GÓRY KACZAWSKIE
ORGANY WIELISŁAWKI - SKALNIK - MAŁA OSTRĄ - REZERWAT GÓRA MILEK
14.MAJ 2016

07 00 Wyjazd autokaru z parkingu przy aquaparku ulica Borowska we Wrocławiu.

10 00. Zakwaterowanie w Pensjonacie JOANNA Trzcieszko

10.40 Wyjazd do Wieścieszowic

Przemarsz do Kolorowych Jeziorok

PURPUROWE JEZIORKO

Powstało po zalaniu wyrobiska „Nadzieja” w najstarszej kopalni, która została uruchomiona w 1785 r. Z łupków łyszczykowych pozyskiwano tutaj piryt. Wyrobisko ma ok. 430 m długości i ok. 110 m szerokości. Wypełnia je dziś woda w kolorze purpury, będąca roztworem kwasu siarkowego. Akwen otaczają tajemnicze skały wyłaniające się zza drzew, a także skarpy obsypane pachnącym siarką piachem.

Jeziorko położone jest 560 m n.p.m.

BŁĘKITNE JEZIORKO

Zwane także czasem Lazurowym, powstało na terenie dawnego wyrobiska „Nowe Szczęście”. Swoj kolor zawdzięcza związkom miedzi. W przeciwieństwie do Purpurowego, jego woda jest czysta i pozbawiona siarkowego zapachu. W zależności od warunków pogodowych woda w Błękitnym Jeziorku przybiera różne odcienie. Akwen jest długi na 150 m, a średnica w najszerszym miejscu wynosi ok. 50 m. Jeziorko jest bardzo głębokie. Lejowate wyrobisko ma ponad 20 m głębokości.

Jeziorko położone jest 635 m n.p.m

ZIELONE JEZIORKO

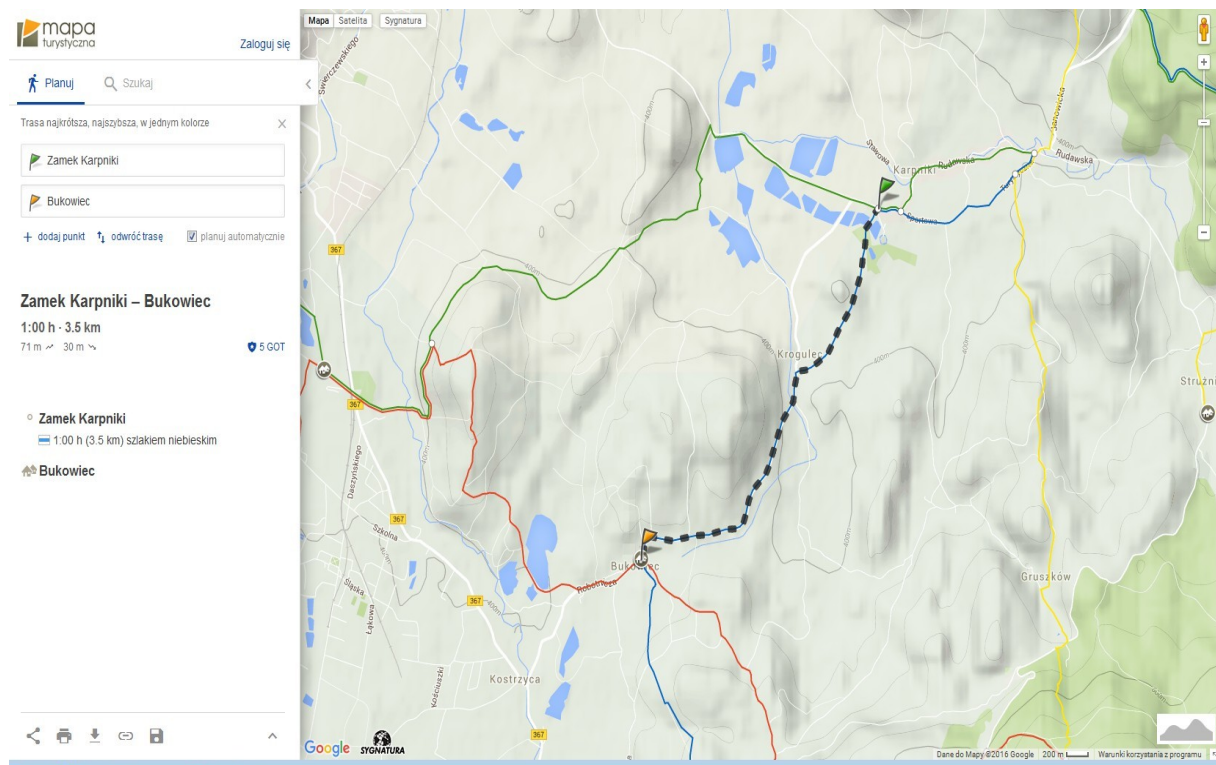
W jego miejscu znajdowało się niegdyś wyrobisko „Gustaw”. Stawek pojawia się niezwykle rzadko po bardzo intensywnych opadach deszczu. Potem wysycha, znikając na całe lata. Pozostaje po nim jedynie głęboki lej. Zielone Jeziorko wypełnione wodą można było ostatnio podziwiać po wielkiej powodzi w 1997 r. Wtedy miało ono intensywnie grafitowy kolor, dlatego też określane jest czasem mianem Czarnego Jeziorka.

Przejazd do Karpnik

ZAMEK W KARPNIKACH związany jest z fundacją księcia Bolesława IV lub Henryka Brodatego. W latach 1426-1427 zamek został zniszczony przez husytów. Jeszcze w XV wieku wzniesiono nowy obiekt warowny. W 1822 r., nabył go ówczesny gubernator Nadrenii książę Wilhelm Pruski, młodszy brat króla Fryderyka Wilhelma III, który urządził tu swoją letnią rezydencję. Następna przebudowa pałacu przeprowadzona została w pierwszej połowie XIX w. Prace budowlane zakończone zostały w 1846 roku. Pałac otrzymał wówczas neogotycki wystrój architektoniczny i romantyczno-obronny charakter. Powstał wokół pałacu park przypisywany ogrodnikowi Walterowi z Bukowca, który pod kierunkiem hrabiny Reden oraz księżnej Marianny przekształcił założenie w Karpnikach w park krajobrazowy. Plany danych budowli ogrodowych można z dużym prawdopodobieństwem przypisać Fryderykowi Schinklowi. Pałac w Karpnikach był często odwiedzany przez cesarza Wilhelma, zwłaszcza w jego młodości. Bywał tu także kilkakrotnie car rosyjski Mikołaj I.

Neogotycki pałac jest budowlą trzykondygnacyjną, założoną na planie czworoboku, z

wewnętrznym dziedzińcem. Z średniowiecznej budowli, tj. z IV ćw. XV w. pozostała jedynie cylindryczna wieża. Elementy renesansowej dekoracji zachowały się w bogato rzeźbionych portalach, obramienia okien dolnej kondygnacji, kilka profilowanych obramień drzwiowych, sztukaterie izby przybramnej, sklepienia kondygnacji parterowej oraz fragmenty niedawno odsłoniętej polichromii ściennej. W kilku pomieszczeniach zachowały się fragmenty XIX-wiecznego wystroju. W pobliżu pałacu znajdują się zabudowania folwarczne sąsiadujące z rozległym parkiem krajobrazom.

PAŁAC W BUKOWCU

Pałac usytuowany we wschodniej części wsi [Bukowiec](#), przy głównej drodze wiejskiej (ul. Robotnicza) po południowej stronie drogi.

Przełomową datą w dziejach posiadłości był rok 1785, w którym dobra przeszły na własność hr. Fryderyka Wilhelma von Reden, inicjatora i protektora uprzemysłowienia Górnego Śląska. Około roku 1800 pałac został przebudowany w stylu klasycystycznym przez Friedricha Rabe z Berlina. Zabudowania gospodarcze za pałacem zaprojektował uczeń Langhansa – Karl Gottfried Geisler. Na przełomie XVIII i XIX wieku wokół swojej siedziby w Bukowcu Reden utworzył romantyczny park krajobrazowy, zaliczany przez współczesnych do najcenniejszych i najpiękniejszych w Prusach. Na terenie parku wzniesiono wiele pawilonów parkowych. Do dzisiejszych czasów zachowane są: Belweder- formie świątyni greckiej, neogotyckie Mauzoleum, Dom Ogrodnika, Wieża, Amfiteatr, liczne grotty. Dzięki osobistym kontaktom, Fryderyka von Redena, a potem jego żony, z dworem pruskim i wybitnymi ludźmi tamtej epoki, m.in. z poetą Johannem Wolfgangiem Goethem, Bukowiec stał się ważnym ośrodkiem życia kulturalnego i towarzyskiego.

Pałac w Bukowcu pierwotnie wzniesiono jako dwór w połowie XVI wieku. W połowie XVIII w. dwór przebudowano, powiększono, nakryto dachem mansardowym. Na początku XIX w. obiekt zmodernizowano. Obecny wygląd pałacu jest wynikiem XIX-wiecznej modernizacji w stylu klasycystycznym. Pałac jest budowlą dwukondygnacyjną z wysokim parterem, założoną na planie czworoboku, przekrytą dachem mansardowym. Wewnątrz pałacu zachowały się sztukaterie na parterze i na pierwszym piętrze.

Pałac jest własnością Związku Gmin Karkonoskim. Najbardziej okazałym pomieszczeniem w pałacu to tzw. Kancelaria z bogatą sztukateryjną dekoracją sklepienia. Stan zachowania obiektu dobry. Pałac otoczony jest rozległym parkiem krajobrazowym z licznymi dostępnymi pawilonami parkowymi. Obiekt od 20 września 2011 roku jest uznany za Pomnik Historii Prezydenta RP pn. "Pałace i parki krajobrazowe Kotliny Jeleniogórskiej"

19 00 Spotkanie przy ognisku /pieczenie kielbasek /
nocleg

15.MAJ 2016

08 50 Wyjazd do Świerzawy / Góry Kaczawskie /

ORGANY WIELISŁAWSKIE odsłonięcie porfirów (ryolitów) na zboczu góry Wielisławka (375 m n.p.m.) niedaleko Świerzawy na Pogórzu Kaczawskim. Pod względem budowy geologicznej znajduje się w niecce północnosudeckiej, a właściwie jej południowo-wschodnim przedłużeniu – rowie Świerzawy.

Ryolity przybrały tu unikatową dla skał kwaśnych strukturę słupową. Słupy są zazwyczaj cztero- lub pięciokątne, o średnicy 20–30 cm. Powstały one w trakcie stygnięcia [magmy \(lawy\)](#) w kominie wulkanicznym w dolnym [permie \(czerwonym spągowcu\)](#). Jest to forma [ciosu termicznego](#).

W [XIX w.](#) znajdował się tu kamieniołom, obecnie Organy Wielisławskie stanowią **POMNIK PRZYRODY NIEOŻYWIONEJ**.

Półki skalne porośnięte są m.in. przez [wrzos](#) zwyczajny, [pięciornik pagórkowaty](#), [gwiazdnicę wielkokwiatową](#), [dzwonek okrągłolistny](#), [rozchodnik wielki](#) i [rozchodnik ostry](#).

REZERWAT PRZYRODY GÓRA MILEK – leśny rezerwat przyrody w Wojcieszowie, w powiecie złotoryjskim, w województwie dolnośląskim

Położony jest w [Sudetach Zachodnich](#), na obszarze **Wschodniego Grzbietu Gór Kaczawskich**, w jego zachodniej części. Obejmuje prawie całe wzniesienie [Miłek](#) nad Wojcieszowem Górnym.

Zajmuje powierzchnię 141,36 [ha](#). Został powołany Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z [26 stycznia 1994](#) roku

Według aktu powołującego, celem ochrony rezerwatu jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych charakterystycznego dla [Sudetów](#) fragmentu regła dolnego na podłożu wapiennym wraz z występującymi tu naturalnymi zespołami roślinnymi (rośliny wapieniolubne i kserotermiczne) i bogatą fauną [bezkęgowców](#) (ślimaki, pająki i inne).

Na obszarze rezerwatu opisano następujące [zbiorowiska roślinne](#) – dominuje [zespół żyznej buczyny sudeckiej](#) – *Dentario enneaphylli-Fagetum*, ponadto na niewielkich powierzchniach występują: [łęg podgórski](#) – *Carici remotae-Fraxinetum*, [zespół łąki rajgrasowej](#) – *Arrhenatheretum elatioris*, [zespół zanokcicy skalnej i murowej](#) – *Asplenietum trichomano-rutae-murariae*, [zespół murawy kserotermicznej](#) – *Festucetum pallentis* oraz zastępcze zbiorowiska leśne, które zajmują powierzchnię ok. 40 h

W lesie występują dorodne [buki](#) oraz [świerki](#), [sosny](#), [modrzewie](#), [dęby](#), [klony](#), [jawory](#), [brzozy](#) i [jarzębiny](#). W runie leśnym występują m.in. [wawrzynek wilczelyko](#), [lilia złotogłów](#), [śnieżyczka przebiśnieg](#), [przyłuszczka](#), [pierwiosnek](#), [miesiącznica trwała](#), [żankiel zwyczajny](#), [marzanka wonna](#), [kopytnik pospolity](#), [storczyki](#), takie jak [obuwik pospolity](#), [buławnik wielkokwiatowy](#) i [buławnik mieczolistny](#), [listera jajowata](#), [kruszczyk szerokolistny](#), [kukułka bzowa](#) (od dawna nienotowana), [kukułka szerokolistna](#), [kukułka Fuchsa](#), [podkolan biały](#), [gnieźnik leśny](#). Na terenie rezerwatu występuje [cyklamen purpurowy](#), dla którego góra Miłek jest jedynym obszarem występowania w kraju. Rośnie tu bardzo rzadka w Polsce [zaraza białokwiatowa](#)

Z obszaru rezerwatu notowano też rzadkie grzyby: 3 gatunki [gwiazdoszy](#), [borowik szatański](#) i [muchomor szyszkowaty](#)

Obserwowano tu 38 gatunków [śluzowców](#), 36 gatunków [porostów naskalnych](#), 83 gatunki [mchów](#).

W 2015 roku otworzono ścieżkę dydaktyczną o długości około 4 km, ciągnącą się wzdłuż granic rezerwatu oraz zahaczającą o nieczynny kamieniołom (będący poza terenem chronionym)

**NAJBARDZIEJ CHARAKTERYSTYCZNE KULMINACJE TO
CISOWA (596 M N.P.M.)**

Na terenie rezerwatu występuje **CYKLAMEN PURPUROWY**

18 00 Wyjazd do Wrocławia Nocleg w pensjonacie. Ubezpieczenie NW.

Przejazd autokarem zgodnie z programem. Oplata 95 zł